

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет мистецтв

Кафедра декоративно-прикладного мистецтва та дизайну

«Допущено до захисту»

Завідувач кафедри

_____ Ємельова А.П.

«__» _____ 2024 р.

Реєстраційний № _____

«__» _____ 2024 р.

ДИЗАЙН-ПРОЄКТ ОФОРМЛЕННЯ ТА ОСНАЩЕННЯ
ІНТЕР'ЄРУ АУД. 204 КОРПУСУ ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНОГО
ВІДДІЛЕННЯ ФАКУЛЬТЕТУ МИСТЕЦТВ

Кваліфікаційна робота студентки
групи ДС-20

ступінь вищої освіти «бакалавр»
спеціальності

022 «Дизайн» 022.03 «Дизайн середовища»

Фімушкіної Наталі Олексіївни

Керівник: викладач

Пікущий О.І.

Оцінка:

Національна шкала _____

Шкала ECTS _____ Кількість балів _____

Голова ЕК _____

(підпис) (прізвище, ініціали)

Члени ЕК _____

(підпис) (прізвище, ініціали)

(підпис) (прізвище, ініціали)

(підпис) (прізвище, ініціали)

(підпис) (прізвище, ініціали)

ЗАПЕВНЕННЯ

Я, Фімушкіна Наталя Олексіївна, розумію і підтримую політику Криворізького державного педагогічного університету з академічної доброчесності. Запевняю, що кваліфікаційний проєкт «Розробка інтер'єру у студії звукового запису» виконана самостійно, не містить академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації. Я не надавала і не одержувала недозволену допомогу під час підготовки цієї роботи. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають покликання на відповідне джерело. Із чинним положенням про запобігання та виявлення академічного плагіату в роботах здобувачів вищої освіти Криворізького державного педагогічного університету ознайомлений. Чітко усвідомлюю, що в разі виявлення у кваліфікаційній роботі порушення академічної доброчесності робота не допускається до захисту або оцінюється незадовільно.

 Фімушкіна Н.О.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. СУЧАСНИЙ ДИЗАЙН - ВИМОГИ СУЧАСНОСТІ.....	7
1.1. Загальні відомості, основи дизайну інтер'єру офісних приміщень (норми, правила, стандарти)	7
1.2. Загальна характеристика та значення кольору в організації колористичного середовища внутрішнього простору	10
1.3. Тенденції в оформленні інтер'єру офісних приміщень	13
Висновки до розділу 1	20
РОЗДІЛ 2. РОЗРОБКА ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ ОФОРМЛЕННЯ ТА ОСНАЩЕННЯ АУДИТОРІЇ 204 КОРПУСУ ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНОГО ВІДДІЛЕННЯ ФАКУЛЬТЕТУ МИСТЕЦТВ.....	22
2.1. Пошук та збір матеріалів.....	22
2.2. Вирішення, затвердження та обговорення ескізів	24
2.3. Розробка дизайн-проєкту.	25
Висновки до розділу 2.	26
ВИСНОВКИ.....	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	30
ДОДАТКИ.....	33
Додаток А.....	33
Додаток Б.....	38

ВСТУП

Актуальність теми. Дизайн інтер'єру аудиторії - один з ключових чинників оновлення навчального закладу [3]. Всі нововведення в навчальному закладі стосуються не тільки оновлення освітніх програм, але насамперед змінюють основні підходи до освітнього процесу.

Дизайн був створений порівняно недавно, але ще з первісних часів люди створювали щось нове, вдосконалювали старе заради зручності і комфорту. На сьогодні, комфорт і естетичність житла для людини посідає не мале значення в житті [6].

Через оформлення інтер'єру можна виразити свої інтереси та вподобання [3]. Дизайн житла людини може впливати на емоційний стан і навіть настрої, так само впливає дизайн інтер'єру навчального закладу на студентів та викладачів. Люди схильні змінювати та додавати деякі нові елементи в дизайні свого житла для того, щоб покращити своє самопочуття та самопочуття оточуючих [10].

Основною метою дизайну інтер'єру, є необхідність підкреслити якісь його характерні риси, створити загальний стиль завдавши при цьому особливості та неповторності кімнати, створити максимальну комфортабельність та зручність, що відповідає потребам всіх хто буде знаходитись в приміщенні щодня, навчатись або навчати [2].

Психологи проаналізували сучасні тенденції та стандарти проектування навчальних класів і освітніх просторів загалом. Вони виявили, що неякісний дизайн навчальних приміщень створює психофізіологічні бар'єри, що знижують концентрацію уваги та відволікають учнів на негативні аспекти інтер'єру [1].

Сучасний освітній простір повинен бути спроектований з урахуванням розвитку учнів. Ефективний і комфортний клас сприяє різноманітним формам навчальної діяльності, забезпечує затишну атмосферу та налаштовує на продуктивну роботу.

Створення та розвиток технічних університетів відбулися завдяки історичним процесам і зростанню промисловості [8]. В епоху просвітництва та підйому інженерних і виробничих професій виникла потреба навчати студентів не лише теоретичним знанням [12]. Сьогодні все більшу увагу приділяють взаємодії та впливу навчального простору на освітній процес у технічних університетах, де студенти освоюють нові знання та навички в різних інженерно-технічних сферах. Такі навчальні заклади безпосередньо вимагають присутності адміністративного приміщення, та й взагалі присутності новітнього обладнання, техніки, меблів, освітлення та приміщень в яких все по сучасним вимогам вмістить дизайнер [20].

Отже, використовуючи сучасні тенденції та інноваційні засоби дизайну для створення інтер'єрів у закладах вищої освіти, можна сформувати простір, який поєднує функціональність, комфорт і візуальну привабливість. Такий підхід дозволяє забезпечити оптимальні умови для навчання, стимулюючи продуктивність і творчий потенціал студентів, а також створюючи середовище, яке сприяє розвитку та самореалізації.

Мета полягає у **дослідженні** основних вимог до адміністративних приміщень вищого навчального закладу, принципів їх дизайнерського оформлення та розробці проєкту оформлення інтер'єру ауд. 204 корпусу художньо-графічного відділення факультету мистецтв.

Серед **завдань**, які необхідно вирішити, слід визначити наступні:

- проаналізувати розвиток різновидів інтер'єру навчальних закладів вищої освіти;
- визначити основні вимоги до оздоблення інтер'єру приміщень та ознайомитись із новітніми тенденціями розробки інтер'єру;
- визначити технологічні особливості проєктування інтер'єру для вищого навчального закладу;
- визначити психологічний вплив дизайну інтер'єру на стан та здоров'я людей;

- проаналізувати особливості формування інтер'єрів офісних приміщень у сучасних навчальних закладах;
- розробити проєкт оформлення інтер'єру адміністративної аудиторії № 204 корпусу художньо-графічного відділення факультету мистецтв.

Об'єкт дослідження. Принципи та основні вимоги оформлення інтер'єру адміністративно-офісних приміщень вищих закладів освіти.

Предмет дослідження. Проєкт оформлення інтер'єру адміністративно-офісного приміщення № 204 художньо-графічного відділення факультету мистецтв.

Методи дослідження включають: історичний та культурологічний аналіз, систематизацію та типізацію об'єктів дизайну, порівняльний аналіз, опис образної та композиційної виразності, аналіз художнього стилю та літературних джерел.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості методичного використання матеріалів даної роботи для оформлення інтер'єру сучасної аудиторії вищого навчального закладу.

Структура роботи складається зі вступу, двох розділів, висновків до них, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків.. Загальний обсяг роботи – 56 сторінок.

РОЗДІЛ 1. СУЧАСНИЙ ДИЗАЙН - ВИМОГИ СУЧАСНОСТІ

1.1. Загальні відомості, основи дизайну інтер'єру офісних приміщень (норми, правила, стандарти)

Дизайн – це творчий процес, спрямований на визначення формальних якостей промислових виробів, які охоплюють як зовнішній вигляд, так і структурні та функціональні взаємозв'язки, що роблять вироби цілісними з точки зору користувача.

Інтер'єр – це внутрішній простір будівлі або приміщення, який має архітектурне та художнє оформлення [7]. Кожне приміщення характеризується внутрішнім простором, що повністю або частково відокремлений від зовнішнього середовища. У цьому просторі людина сприймає габарити і конфігурацію приміщення, а також окремі його частини, видимі будівельні конструкції (колони, балки), меблі, обладнання та декоративні елементи (розписи, картини, скульптури, рослини, обробка та колір підлоги, стін, стелі, зовнішніх поверхонь меблів), а також природне і штучне освітлення [6, 21].

Крім того, через вікна, дверні прорізи та вітражі можна спостерігати частину зовнішнього середовища або сусідніх приміщень. Усі ці елементи разом утворюють загальний вигляд приміщення, який називається інтер'єром. На сприйняття інтер'єру також впливають мікроклімат приміщення (температура, вологість, рух повітря) і акустичний режим (рівень шуму та його поширення в приміщенні) [23].

Дизайн інтер'єру – це художнє проектування та створення приміщень, які поєднують функціональність, зручність і естетичну привабливість. Ця діяльність виникла завдяки розвитку прикладного мистецтва на промисловій основі та інтеграції естетичних принципів у оформлення інтер'єрів і ґрунтується в основному на принципах двох явищ в сучасній культурі людства: естетиці і ергономіці.

Естетикою є філософська наука, яка досліджує сутність загальнолюдських цінностей, їх походження, існування, сприйняття та оцінку.

Вона аналізує загальні принципи естетичного освоєння світу через різні види діяльності людини, особливо в мистецтві та дизайні. Естетика також вивчає природу естетичного, його різноманітність у реальності та мистецтві, закони творчості, сприйняття, функціонування та розвиток мистецтва [30].

Естетика, що інтегрує міждисциплінарні підходи, здійснює комплексний аналіз різноманітних факторів, включаючи естетичні, економічні, технічні, гігієнічні та ергономічні аспекти. Вона також враховує психофізіологічні чинники, які разом сприяють створенню оптимальних умов для діяльності людини. Цей підхід забезпечує гармонійне поєднання функціональності та візуальної привабливості, покращуючи не лише фізичний комфорт, а й психологічний стан, що в підсумку підвищує ефективність і якість життя. [23]. Технічна естетика встановлює вимоги до промислових виробів, середовища їх виробництва та інтер'єрів, де люди працюють і відпочивають.

Ергономіка – це комплексна прикладна наука, яка досліджує взаємодію людини з виробничим середовищем і проектує механізми, вироби та робочі місця, максимально зручні для працівників [8]. Вона тісно пов'язана з дизайном техніки, робочих місць, інтер'єрів, транспортних засобів та систем візуальних комунікацій [3]. Основним предметом ергономіки є вивчення та оптимізація систем «людина-машина-середовище», застосовуючи системний підхід, який дає змогу отримати повну картину трудового процесу та способів його вдосконалення [6].

Ергономіка у дизайні інтер'єру — це наука, що оптимізує життєвий простір для зручного розташування предметів. Вона спрямована на розробку меблів і аксесуарів для максимальної зручності в житлових, офісних і виробничих приміщеннях. Основні принципи включають безпеку пересування, зручність і комфорт [9; 11].

Відповідність організації офісного простору з вимогами ергономіки покращує продуктивність праці. Висота сидіння крісла або ергономічного крісла має відповідати довжині гомілки сидячої людини. Ергономіка крісла

забезпечує легкість підйому і поворотів за столом, зручний доступ до документів та канцелярських приладдя, що розташовані навколо робочого місця. Ергономіка столу ураховує оптимальне положення тіла [27]. Оптимізація офісного простору через розумне зонування за допомогою перегородок сприяє досягненню ергономічного середовища.

Дизайн інтер'єру та планування офісу є необхідними компонентами корпоративної культури. Сучасний офіс виконує важливу роль у спілкуванні з клієнтами і відображенні корпоративних цінностей. Робоче середовище має бути адаптоване для двох видів діяльності [3]: індивідуальної, що потребує тиші і концентрації, та колективної, яка включає спілкування і обмін інформацією.

В офісному просторі важливо дотримуватися міжнародних ергономічних стандартів і національних санітарних норм, оскільки працівники проводять тут велику частину свого часу – від 8 до 10 годин на день. Комфортність робочого місця, його організація та ергономіка є ключовими аспектами охорони здоров'я працівників [14].

Комфорт у офісному середовищі залежить від ряду факторів: розумного планування робочого простору, зручності меблів, дизайну та кольорових рішень інтер'єру, а також від температурного режиму та якості повітря у приміщенні [17]. Дослідники виділяють три основних типи планування офісу: закритий (кабінетний), відкритий (загальний) простір та комбінований офіс.

При організації інтер'єру сучасного офісу важливо враховувати специфіку діяльності компанії, її цінності та позиціонування на ринку. Інтер'єр офісу є важливим інструментом для підкреслення успішності компанії. Зона приймальні – це "обличчя" компанії [16]. Меблі в цій зоні повинні бути не лише практичними, але й відповідати корпоративному іміджу. Площу приймальні доцільно розділити на дві частини: зону очікування і реєстраційну стійку [15]. У склад м'яких меблів для відвідувачів можуть входити дивани, крісла або стільці з високими спинками, журнальні столики, стенди і стелажі для сувенірних та рекламно-інформаційних матеріалів [20].

1.2. Загальна характеристика кольору та його значення в організації колористичного середовища внутрішнього простору

Колір є ключовим елементом в життєвому середовищі людини. Навколишнє природне оточення насичене кольорами, і в жодній галузі діяльності не можна уявити ситуацію, де колір не відігравав би значущої ролі. Люди реагують на колір по-різному, і це включає наступні аспекти [12]: фізіологічний комфорт, який залежить від відчуття кольорів у просторі, їхнього часового впливу та спектрального складу, а також умов спостереження; естетично-емоційний вплив, який полягає в здатності кольору створювати гармонійні колористичні рішення в інтер'єрі [1]; психологічний вплив, що дозволяє кольорам викликати асоціації, настрої та емоції у людини.

У кольорознавстві виділяють три основні категорії [11]: первинні кольори (червоний, синій і жовтий, які є основою для інших кольорів); вторинні кольори (утворюються при змішуванні двох первинних кольорів); третинні кольори (створюються з одного первинного і одного вторинного кольорів).

Усі колористичні варіації можна класифікувати за трьома основними рядами [23]: ахроматичний ряд (градація від чорного до білого, включаючи всі відтінки сірого), де кольори не мають колористичного відтінку; хроматичний ряд (кольори спектра), який включає теплі та холодні колористичні гами, а також додаткові колористичні поєднання, такі як синій-оранжевий, зелений-червоний, жовтий-фіолетовий [13]; ряди, що поєднують ахроматичні та хроматичні елементи (наприклад, від синього до білого, сірого або чорного).

Людське зорове сприйняття дозволяє відрізнити різні відтінки – від темних і сірих до яскравих білих і кольорових, а також оцінювати їх яскравість та насиченість [12]. Відтінок представляє собою варіант кольору, який формується при змішуванні різних подібних кольорів у визначених пропорціях [14]. Яскравість визначається саме тоном, тобто змішанням кольору з певною кількістю білого або чорного. Ступінь яскравості можна

оцінити, порівнюючи кольорову гаму з її чорно-білим варіантом [30]. Насиченість є інтенсивністю кольору [22], інші терміни, що можуть використовуватися для позначення насиченості, – «інтенсивність» і «хроматичність». Чим більше чистого кольору, тим вища насиченість. Додавання ахроматичних кольорів знижує насиченість. Кольоровістю називається поєднання насиченості і колірної тону. Ахроматичні кольори не мають колірності і змінюються лише за світлотою [17]. Світлота визначається як властивість, що показує близькість хроматичних і ахроматичних кольорів до білого або чорного [16].

Архітектурна поліхромія в інтер'єрі сприймається по-іншому, ніж у відкритому просторі, оскільки закрите середовище має свої особливі світлові умови, які значно відрізняються від сонячного освітлення. Це призводить до того, що колір у таких умовах здається темнішим і може помітно знижувати освітленість приміщення [13]. Внутрішній інтер'єр відрізняється від зовнішнього середовища різноманітністю матеріалів і предметів. Управління цією різноманітністю потребує значних зусиль і спеціалізованих знань [18]. Колір у внутрішньому просторі розглядається на близькій відстані, часто знаходиться в полі зору людини, що може сприйматися втомливо при високій насиченості [20].

В інтер'єрному дизайні основним завданням кольору є створення психофізичного комфорту, емоційно-естетичного враження і візуальної інформації про середовище. Відтінки відрізняються від зовнішнього середовища, оскільки впливають на функціональні процеси. Важливо уникати перенасичення або колористичного голоду у приміщеннях.

Емоційна реакція на кольори залежить від особистого досвіду та культурних асоціацій людини. Тенденції моди також впливають на вибір кольорових асоціацій, оскільки кольорова палітра пов'язана з часом і місцем застосування.

Кольором в інтер'єрі можна акцентувати різні функціональні зони, що вибираються з огляду на функціональне призначення, характер діяльності

користувачів, тривалість перебування, габарити приміщення, його орієнтацію та природне освітлення, вік користувачів, специфіку зорової роботи, акустичні, світлові і температурні режими, стилістичне рішення та інші чинники [2].

Психологічний, естетичний та психофізіологічний вплив кольору є важливими аспектами в інтер'єрному дизайні [6]. При виборі колірної палітри для оздоблення внутрішнього простору корисно використовувати стандарти, такі як таблиці кольорів та альбоми, для точного підбору колірної гармонії [2]. Кольори реалізуються через конструкційні й оздоблювальні матеріали, що матеріалізуються в об'єктному наповненні інтер'єру [9]. Вони допомагають орієнтуватися людині в штучному просторі, розкривають його структуру і створюють умови для повноцінного функціонування [1].

Кольори викликають асоціації, пов'язані з візуальною вагою предмета, оскільки різні кольори сприймаються як «важкі» або «легкі». Наприклад, світлі та приглушені кольори відчуються легше, ніж темні та насичені. Ахроматичні кольори мають здатність виявляти внутрішньо-просторову геометрію з найбільшою чіткістю [21].

Кольорові площини можуть створювати ефект наближення чи, навпаки, віддалення, залежно від їх характеристик. Теплі кольори зі світлотою, співпадаючою з холодними кольорами, виходять зазвичай на передній план. Темні кольори в порівнянні зі світлими кольорами спектрального кола віддаляються від світлового спектра [15]. У однакових умовах теплі і холодні кольори мають протилежні оптичні властивості: теплі кольори здаються ближчими або насиченими при природному денному світлі, тоді як холодні кольори відчуються віддаленими або менш насиченими.

Вимоги до колірної рішення у штучному просторі включають такі аспекти [6]: характер зорової активності користувачів приміщення, тривалість їх перебування там, вікові особливості, а також необхідність забезпечення оптимального температурного і світлового режимів. Кольорова палітра може сприяти створенню комфортних умов, компенсуючи такі негативні фактори,

як перенасиченість теплом, вологість, тіснота або недостатня природна освітленість [4]. В залежності від умов приміщення, наприклад його температурного режиму, може бути вибрана відповідна колірна гама – тепла або холодна [4]. У шумних середовищах рекомендується застосовувати приглушені, тихі відтінки кольорів для створення спокійної атмосфери [3].

Кольори можуть змінювати свій відтінок в залежності від освітлення, що ускладнює вибір колірної палітри для інтер'єру. Важливо враховувати освітлювальні умови, такі як інсоляція та природне освітлення, а також характеристики штучного світла з різними спектральними властивостями, які впливають на сприйняття кольору. При розробці колірної концепції для приміщення важливі такі аспекти [22]: функціональне призначення приміщення, орієнтація за сторонами світу, рівень природного освітлення, тривалість перебування людини в приміщенні, режим експлуатації, стать та вікові характеристики користувачів, дизайн інтер'єру і його емоційний вплив, а також основні кольори сусідніх приміщень.

До текстурних особливостей матеріалів слід також звертати увагу. Матові, приглушені, світлі та білі кольори підкреслюють фактуру поверхонь, тоді як холодні, насичені та відступаючі кольори можуть маскувати текстурні характеристики матеріалів [19]. Важливо, щоб колір відповідав природним властивостям матеріалу і відповідав сучасним естетичним уподобанням.

1.3. Тенденції в оформленні інтер'єру офісних приміщень

Приміщення, призначені для виробничих процесів, що включають обробку сировинного матеріалу для отримання кінцевого продукту, розділяються на категорії залежно від характеру цієї діяльності [8]. Вирізняються три основні види виробничої діяльності: промислове, адміністративне та творче [12], кожне з яких характеризується власними особливостями розміщення у просторі.

Промислове виробництво відрізняється різноманітністю продукції, що виготовляється згідно з основними галузями виробництва [5].

Адміністративне виробництво охоплює управлінську діяльність у громадських сферах. Основна форма праці включає інтелектуальну діяльність, пов'язану з аналітикою та професійним спілкуванням.

Творче виробництво відрізняється створенням оригінальної продукції, незалежно від того, чи є це індивідуальний виріб чи унікальний зразок [7]. У цій сфері праці переважає індивідуальний підхід. Творче виробництво охоплює наукову, технічну (проектну) та художню діяльність [1].

В сучасній термінології також виділяють недержавні адміністративні та творчі приміщення як складову групи офісних приміщень [12]. Офіс є складною системою, де кожен елемент впливає на ефективність роботи [14]. Завдання проектувальника полягає в знаходженні оптимального рішення для кожного випадку, з урахуванням вимог замовника, організаційної структури, функціональних зав'язків і створенням комфортного робочого середовища.

Типологія громадських приміщень охоплює різноманітні комплекси, такі як музеї, торгові центри, адміністративні будівлі, наукові і творчі інститути, клуби та інші об'єкти [4]. Вони включають будівлі, споруди і відкриті простори, що організовані залежно від їх функцій [3], таких як обслуговування (магазини, ресторани, пошта), видовища (театри, кінотеатри), управлінські будівлі, наукові центри, транспортні вузли (вокзали, аеропорти) [14].

Головне завдання цих об'єктів і систем — створення умов для різноманітного спілкування між соціальними групами населення: обмін інформацією, товаром, послугами, участь у культурних подіях і змаганнях, сприйняття культурних цінностей і історичної спадщини [17].

Окрім функціонального забезпечення, середовище цих об'єктів має створювати атмосферу, що сприяє цим процесам, відповідаючи вибірковим і масовим смакам користувачів [18]. Вивчення будь-якого внутрішнього простору показує, що його структура може бути розглянута як складова з трьох відносно незалежних підсистем. [18].

Основна підсистема включає в себе внутрішній простір, який відокремлений від зовнішнього середовища. Цей простір складається з реальних і умовних (або зорових) розділень. Його особливості включають розміри і пропорції, які впливають на відчуття відкритості або замкнутості приміщень, конфігурацію, що впливає на відчуття їх цілісності або розділеності, а також співвідношення між реальними і умовними розділеннями, створеними навколишніми територіями [1].

Просторова підсистема є центральною частиною композиційної структури і є першоосновою для всіх інших рішень інтер'єру. Це функціональне поле, де розгортається "архітектурно-дизайнерська вистава", орієнтована на переживання людиною, що попередньо передбачається. Відбір різних варіантів форми і комбінацій є ключовим на ескізній стадії для досягнення потрібного ефекту у просторі [5, 6].

Людський масштаб встановлюється елементами, що безпосередньо пов'язані з людиною, такими як дверні прорізи, бар'єри, сходи, ширина проходів і висота меблів. Вони визначають якісні характеристики людського масштабу в інтер'єрі [9]. Головне у просторовій композиції - це співвідношення мас за обсягом, що формують внутрішню композицію простору [8].

Змінюючи співвідношення мас, дизайнер може створити різні враження - від ізоляваності простору до його злиття з навколишнім середовищем. Інші просторові аспекти також допоможуть підкреслити обране рішення [20].

Композиційна співпідпорядкованість і домінантність формують основну підсистему художньої організації внутрішнього простору. Вона включає розподіл об'ємних, просторових та предметних компонентів за їхніми ролями та взаємозв'язками з характеристиками простору [27]. Композиційна структура має елементи, які виконують різні функції та значимість - домінанти, акценти, тло та осі [28].

Після еkleктизму минулого століття ми перейшли в епоху постмодернізму, де змішування стилів стало стилем само по собі. Важливо

визначитися у своєму розумінні навколишнього та ставленні до нього, обрати потрібний напрям і спробувати створити унікальний простір для існування. Вдалих вибір напрямку і чуттєвий смак допоможуть досягти бажаного результату [29]. На сьогодні можна виділити дуже багато різноманітних тенденцій у стильових інтер'єрах: мінімалізм, хай-тек, «нове бароко», екологічний стиль, «шей-бі шик», деконструктивізм, класика і інше.

Сучасний дизайн інтер'єрів акцентується на взаємодії з людиною, де простір не тільки адаптується до потреб користувачів, а й змінюється разом з ними, втілюючи ігрові елементи, жарт та дитячість [15]. Це відображає загальне зростання інтересу до навколишнього середовища, де культурно розвинені громадяни здатні впливати на його формування згідно з власними прагненнями та сучасними тенденціями [20].

Архітектори і дизайнери працюють з тривимірним простором, в якому ступінь відкритості або замкнутості визначається геометрично правильними та ритмічно зв'язаними компактними просторами, що створюють враження закритості, і протяжними, складними за планом та асиметричними просторами, які спонукають до динамічного сприйняття [29].

У порівнянні з екстер'єром, який сприймається як частина необмеженого навколишнього середовища, інтер'єр архітектурного об'єкту складається з функціонально організованих просторів, що поступово розкриваються відповідно до заданого сценарію [24].

Основна особливість композиції інтер'єру полягає в активному взаємодії з перебуваючими усередині людьми. Зв'язок архітектурної споруди з навколишнім простором, навпаки, може бути розглянутий як менш активний, оскільки його роль зазвичай обмежується візуальним сприйняттям середовища [13]. Інтер'єр є комплексною єдністю обмежувальних поверхонь, архітектурних деталей, їх декоративного оформлення і предметного наповнення, яка прямо взаємодіє з людьми [30]. Особливо ефектно можуть виглядати переходи між просторами з різними масштабами, наприклад, з малого приміщення у велике, що викликає позитивні емоції [23]. Планування

інтер'єру може базуватися на таких переходах, наприклад, через вестибюль з вулиці у великий зал або через шлюзовий простір між великими інтер'єрами.

При проектуванні архітектурної форми розглядають її як комплекс, що складається з кількох основних компонентів з можливістю подальшої модифікації [4]. Серед них: просторова структура, що визначає межі внутрішнього простору і виступає як головний архітектурний елемент [1]; огороження, яке умовно поділяє цілісну форму на різні площини і опори, такі як стіни, колони, перегородки, стелі, підлоги, галереї, балкони, сходи та інші елементи [5]; а також предметне наповнення, до якого відносяться обладнання і меблі, що визначають функціональний та стилістичний характер інтер'єру [1].

При розробці дизайн-проекту інтер'єру важливо враховувати різне сприйняття його композиційних елементів через їх масштаб, колір та форму [11]. Будь-який інтер'єр може бути ефективно використаний для досягнення візуального ефекту, якщо враховувати наступні аспекти [12]:

- розробити візуальний «сценарій» для відвідувачів, який включає організацію форм і руху;
- зберігаючи нейтральну оболонку простору, акцентувати увагу на предметному наповненні і художніх акцентах;
- уникати занадто складної структури простору;
- включити в проект емоційну складову.

Композиція внутрішнього простору не обмежується лише матеріальними елементами. Важливу роль відіграють освітлення, колористика і розміщення світлових ефектів, що створює часовий аспект сприйняття [15].

Засоби естетичної виразності в інтер'єрі можна класифікувати на три групи, як визначив А. А. Тиц: організаційну структуру будинку (включає тектоніку, метричноритмічні закономірності, симетрію); гармонізацію форми, яка охоплює архітектурний масштаб і пропорції; підсилення емоційної виразності через форму, колір, світло, монументально-декоративне мистецтво [19]. За словами Ле Корбюзьє: матеріально-просторові компоненти формують

художній образ інтер'єру, створюючи ті «моменти естетичного впливу», які сприймаємо очима,.

Гнучкість простору в дизайні підкреслюється можливістю зміни функціонального призначення окремих зон, таких як навчальні кімнати або загальні простори, а також їхнє поліфункціональне використання. Це передбачає різноманітні сценарії використання приміщень, включаючи зміну методів і форм навчання, а також можливість взаємозамінності основних функцій. Функціональна ємність є ключовим показником ефективності використання простору, що дозволяє досягати максимального числа функціональних можливостей при мінімальній площі, зменшуючи спеціалізовані приміщення на користь універсальних [30].

Компактні плани, багатофункціональні зали та рекреаційні зони, а також універсальні приміщення, спільно використовувані учнями і вчителями, сприяють ефективному використанню простору. Суспільні функції у структурі простору підкреслюються композиційними засобами, такими як масштаб, горизонтальне зонування і групування приміщень з аналогічними функціями, що об'єднують простір вертикально.

Ідейно-художнє наповнення розглядає простір загально-громадського користування як центральну площу і цінне місце [28]. Наприклад, розташування сенсо-утворюваних функцій, таких як інформаційний центр, бібліотека та медіапростір, у цій зоні, а також елементів, що вертикально спрямованні, таких як сходи-амфітеатри і атріуми [4].

Гнучкість планувальної структури визначається її здатністю до адаптації протягом всього періоду експлуатації об'єкта, що охоплює перерозподіл площ всередині зони, зміну геометричних параметрів простору і функціонального зонування, а також можливість модифікації планування під час навчальних занять за допомогою обладнання та меблів. Другий аспект передбачає можливість змінювати функціональне наповнення шляхом зміни просторової геометрії [30].

Трансформація і мобільність простору через розсувні перегородки та мобільні меблі підвищують його ефективність, оптимізуючи використання площі [14]. Навчальні простори мають враховувати потреби студентів і викладачів, використовуючи різноманітні меблі, включаючи складні, штабельовані, переносні та багатофункціональні [18].

Естетична важливість полягає у покращенні архітектурно-художніх якостей і організації простору [11]. Емоційно-психологічна виразність архітектурного середовища впливає на інтенсивність освітніх процесів та успішність студентів, відображаючи основну ідею та педагогічну концепцію університету [4].

На останок визначимо декілька основних принципів, що використовуються в дизайні інтер'єру:

Психолого-соціальний принцип архітектурного проектування спрямований на створення простору, який сприяє зниженню регламентації поведінки користувачів. Розділення простору на суспільний та приватний дозволяє стимулювати соціальну взаємодію між людьми та забезпечити особистісний простір для кожного індивідуума. Це забезпечує комфорт та відчуття безпеки серед користувачів приміщення [5].

Естетичний принцип архітектурного проектування покликаний забезпечити доступність та прозорість освітніх процесів. Він втілює ідеї неформальної освіти через створення вільної та змінної структури простору. Такий підхід сприяє стимулюванню пізнавальної активності студентів, що сприяє їхньому академічному і культурному розвитку [16].

Функціональна відкритість забезпечує стійкі зв'язки з навколишнім середовищем, пропонуючи диференціацію простору на різні функціональні зони. Він сприяє ефективному використанню приміщень і забезпечує можливість пристосування простору під змінні потреби користувачів [18].

Соціальна і культурна значимість простору навчального закладу реалізується через різноманітні функції, які включають освітньо-виховні, спортивно-оздоровчі, рекреаційні та культурні. Цей принцип сприяє

задоволенню потреб спільноти і відповідає сучасним соціокультурним вимогам, забезпечуючи комплексний розвиток учасників освітнього процесу [20].

Екологічний принцип архітектурного проектування орієнтований на створення екологічно безпечного середовища. Він використовує природні компоненти і джерела енергії для забезпечення здоров'я і комфорту студентів та викладачів. Такий підхід сприяє зменшенню негативного впливу на екосистему і збереженню природних ресурсів [21].

Сталий розвиток передбачає визначення стратегій еволюції просторової структури, які забезпечують гнучкість і можливість адаптації до майбутніх змін. Він сприяє розвитку універсальних конструктивних і інженерних рішень, які дозволяють ефективно використовувати простір протягом тривалого періоду [11].

Висновки до розділу 1

Було проведено дослідження впливу дизайну інтер'єру освітніх закладів на психоемоційний стан учнів та їх загальне здоров'я. Виявлено основні проблеми організації внутрішнього простору, такі як фізичний та емоційний дискомфорт, відсутність місць для усамітнення та конфіденційності, а також нестача зон для активних ігор, озеленення та регульованих меблів [28]. Розроблено рекомендації з урахуванням ергономічних показників, впливу кольорів та особливостей організації особистого простору для розробки дизайну шкільних приміщень. Важливим є створення тихих та ігрових зон з вільним доступом.

Внутрішнє оформлення має бути спрямоване на покращення емоційного та фізичного стану дітей, враховуючи їх вподобання та особливості. Вдало розроблений дизайн сприяє покращенню навчального процесу, підвищенню настрою учнів, збільшенню бажання відвідувати школу та сприяє формуванню здорових особистостей. У планах дослідження ролі дизайну у просторі

дитячих будинків та визначення впливу організації інтер'єру на вихованців закладу [30].

Коректне планування приміщення, створення привабливого дизайну та облаштування зручних і функціональних меблів є ключовими аспектами в організації цього приміщення. Без сумнівів, успіх будь-якого навчального закладу частково залежить від адміністративних приміщень, куди приходять клієнти і партнери, і від враження, яке отримують студенти. Необхідно враховувати кожен деталь офісного простору, всі вони мають важливе значення у створенні комфортних умов праці і сприяють успішному розвитку освітнього закладу [7].

Організація приміщень охоплює безліч аспектів, серед яких можна назвати: вибір дизайну інтер'єру, оптимізацію просторового розташування, аранжування інженерних комунікацій, проектування освітлення, вибір функціональних меблів і інше [6]. Сучасні приміщення різних розмірів відповідають потребам від невеликих кімнат для пари співробітників до просторих залів, де можуть зручно розташуватися кілька десятків людей [6]. Створення необхідної атмосфери та підвищення робочої ефективності працівників в таких приміщеннях вимагає специфічних умов, які обумовлені тим, наскільки уважно керівництво закладу підходить до цих питань [5].

РОЗДІЛ 2. РОЗРОБКА ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ ОФОРМЛЕННЯ ТА ОСНАЩЕННЯ АУДИТОРІЇ 204 КОРПУСУ ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНОГО ВІДДІЛЕННЯ ФАКУЛЬТЕТУ МИСТЕЦТВ

2.1. Пошук та збір матеріалів

Головні завдання :

- 1.Збір пошукового матеріалу, відповідно до тематики кваліфікаційного проєкту.
- 2.Складання та затвердження керівником змісту пояснювальної записки.
3. Розробка ескізної частини дизайн-проєкту.
4. Щоденний звіт про виконання завдань.
5. Підготовка звітної документації до кваліфікаційного проєкту.

Початок роботи включає розробку дизайну приміщення, що починається зі створення дизайн-проєкту - комплексу документів, що описують функціональні і дизайнерські рішення. В цих документах зазначається планування приміщення і детальний опис всіх елементів майбутнього інтер'єру, включаючи вибір оздоблювальних матеріалів і розташування комунікацій.

Як тільки організаційні моменти були вирішені та узгоджені, можна почати наступні шаги роботи. Далі вирішуються моменти розташування меблів, обладнання та іншого, чи потрібен демонтаж перегородок. Коли маємо декілька варіантів, обираємо найкращий.

Існуюча ситуація. Надається офісне приміщення, аудиторія 204 на другому поверсі корпусу художньо-графічного відділення факультету мистецтв.

Загальна площа приміщення аудиторії становить $\pm 11 \text{ м}^2$, адреса Факультет мистецтв, вул. Мистецтв, буд. 9, м. Кривий Ріг.

Висота приміщення 2 470 мм.

Приміщення на весь корпус не найменше та не найменше. Складається з дверей, одного вікна, 4 стіни та меблів.

Будівля збудована із повнотілої цегли, лише одна стіна є несучою.

Вікно – 510 мм.

Висота вікна – 1350 мм.

Двері – 400 мм.

Товщина бічних стін – 120 мм.

Товщина несучої стіни – 710мм.

Концепція проєкту. Проєкт передбачає новий удосконалений дизайн аудиторії 204 корпусу художньо-графічного відділення факультету мистецтв.

За існуючою ситуацією можливо створити новий дизайн аудиторії. Аудиторія буде розрахована на 2-4 людини. Проєктом передбачається створення кімнати $\pm 11 \text{ м}^2$. В аудиторії будуть відбуватись: спілкування, робота з документами та незначні засідання. Кількість меблів буде відповідна тому, щоб при спілкуванні в аудиторії не з'являлась віддача звуку голосу від стін. Розташовано буде 2 робочих місця.

Передбачається заміна техніки, буде поставлено новий принтер, більший та більш практичний, монітор комп'ютера буде замінено на новий, фірми IOS (Дод. Б, Рис. 2.22-23) до якого на підлозі в додаток буде розташований під стіною відповідний системний блок. Також загалом всі необхідні аксесуари до монітору такі як клавіатура та безпроводна миш. Для іншої особи буде розміщений інший монітор у вигляді комп'ютера – ноутбука. (Дод. Б, Рис. 2.22).

Інші важливі зміни – меблі. Головним було розробити шафи. Бажанням було створити: шафу для одягу, буфет в якому була б розміщена мікрохвильова, далі розміщено 2 шафи для документів та прилягаюча кутова стіна з полицками. Перша шафа єдина, що виходить за рамки останніх. Це було зроблено для того щоб не виникало труднощів для зберігання одягу. Біля шаф на боковій стіні було розроблено розташування дзеркала із доповнюючою полицкою, все в якому було виконано так, аби не було труднощів із відкриванням дверей головних, тобто вхідних та звичайно дверцят шафи.

Навпроти розміщенні дві парти, які будуть призначенні для зберігання ходових паперів, документів, папок та інших предметів. Над новими партами

розміщено 2 планшета котрі використовуватимуться у потребах працюючих осіб. Також на цій стіні був розміщений знак факультету, зменшений від того що знаходиться при вході до корпусу, а також бічна стіна буде містити на собі головну емблему факультету.

Біля робочого місця розташовано вікно, на яке було прийнято рішення, розміщення жалюзі.

Вигляд стін буде виконаний білою фарбою із відповідним рельєфом.

Необхідні розрахунки. Щоб відповідати на питання стилю, кольорів та основного дизайну потрібні були постійні обговорення. На початку все впиралось в розміри. Усе визначалось у міліметрах, а потім переводилось у сантиметри які далі переводились у м² (Дод. Б, Рис. 2.30). Таким методом було найбільш легше працювати з програмами та водночас олівцем з папером.

Першими розмірами були визначені стіни, висота, так само двері та вікно. Далі було робоче місце на якому довелось зупинитись на довго.

Потрібно було вирішувати у певних розмірах співвідношення до вікна, поличок, висувних шаф та системного блоку, усе це потрібно було поєднати в купу не забуваючи про стільці. Стільці мусять бути відповідними по ергономічності та зручності для довгої роботи сидячи.

Розрахунок розташування шаф виконувався так, щоб кожен момент відповідав: зручності у використанні, вільний доступ, ергономічність та функціональність. Через такі вимоги було вирішено вішати дзеркало на дверці шафи для одягу (тобто це перша, та найбільша шафа), також переміщення скляних дверей до верхніх поличок, розташування мікрохвильової так, аби на неї нічого не потрапляло та її неможливо було зачепити.

2.2. Вирішення, затвердження та обговорення ескізів

На основі аналізу, проведеного раніше, було розроблено планувальне рішення, яке було затверджено замовником. Це планувальне рішення послужило основою для подальшої розробки ескізного проекту і включало в

себе детальне описання організації приміщення, розташування функціональних зон і вибір необхідних комунікаційних мереж.

Формоутворення. Пряма геометрія. Такий був обраний основний стиль для аудиторії. Діловий офіційний стиль котрий своїм виглядом не буде відволікати від роботи або падати в очі. Пряма геометрія завжди була актуальною темою для адміністративних приміщень та на мій погляд такою і залишиться, тому що правильне розміщення ліній, кутів та фігур у своєму поєднанні може створити неповторний, індивідуальний та водночас тендітний сюжет.

Матеріали та оздоблення. Найголовніша прикраса – це знак факультету, зменшеного виду того, який знаходиться на вході до корпусу. Виконаний він із цементу та оздоблений фарбою та відповідним лаком.

Стіни виконані із декоративної шпаклівки, а візерунок до неї виконаний спеціальними матеріалами та обладнанням. (Дод. Б, Рис. 2.9)

Усі меблі виконані із спеціального лакового, світлого дерева та ще як елемент контрасту ми додавали темні вставки як елемент декору (Дод. Б, Рис. 2.10). На цей матеріал «дерево» піддається дзеркало, планшети, парти, а також додаткова стійка з поличками біля шаф.

Жалюзі виконані у світлих тонах під колір всього приміщення.

2.3. Розробка дизайн-проекту.

Початок роботи завжди найлегше в роботі. Використовувався звичайний олівець та папір на якому проводились перші розрахунки. Далі креслилась аудиторія планового виду, креслення декотрих меблів які було складно уявити на словах. Також відтворювались розміри стін, парт, вікна та дверей, розміри висоти та довготи елементів меблів декору і т.д.

Україна має значну кількість навчальних закладів, розташованих у старих будівлях, де існують застарілі мережі та системи. На відміну від розвинених країн, де відбувається активна модернізація навчальних середовищ, в Україні проблема застарілих інфраструктур є актуальною. Наша

задача полягає у переході до сучасних стандартів. Особливо важливим є дослідження сучасних підходів до організації навчального середовища для дітей з особливими потребами і створення безбар'єрних умов для навчання.

Перші розробки як ескізні нариси виконувались у програмі Adobe Photoshop. Перші колажі, ескізи затвердженні.

Сучасні напрямки у дизайні навчальних приміщень акцентуються на використанні екологічно безпечних матеріалів, спрощенні процесу навчання та забезпеченні комфортної доступності для дітей з особливими потребами. Вони також враховують етнодизайн і використання національних кольорів у інтер'єрах.

Початок роботи у програмах SketchUp та ArchiCAD розпочинався із розробки окремих частин меблів, далі переміщувались у сам каркас аудиторії. Так само із початку було розставлено усі розміри (Рис. 2.30), окремо перенесені для подальшої зручності у роботі, а також окремо винесений матеріал для того, аби розуміти роботу. Окремо на затвердження було декілька варіантів шаф та буфетів з яких обирався 1 найкращий варіант.

Так окремо виконувались декоративні елементи, знак та емблема факультету (Дод. Б, Рис. 2.16) . За мотивами стенду який ми маємо при вході до корпусу факультету мистецтв був розроблений ідентичний стенд для аудиторії в проєкті.

Висновки до розділу 2.

Україна стикається з проблемою старих навчальних приміщень, які мають застарілі мережі та системи, у той час як розвинуті країни активно використовують сучасні технології для створення оптимальних умов для навчання. Особливо важливим є вдосконалення навчального середовища для дітей з особливими потребами та створення безбар'єрних умов доступу [4].

Нове освітнє середовище базується на гнучкості та стабільності. Гнучкість дозволяє адаптувати простір залежно від конкретних вимог навчального процесу, впроваджувати різноманітні методи роботи та формати

навчання. Стабільність забезпечує послідовність та сталість процесу навчання, підтримує порядок у навчальному середовищі і забезпечує необхідні умови для ефективної освіти.

В нашому проєкті відображений новий освітній дизайн, котрий буде базуватись в подальшому не 1 рік. Ми за вивченими знаннями відтворили те, що необхідно мати у адміністративному приміщенні, зробили детальний розпис із розмірами, відтворили все у візуалізації. (Дод. Б, Рис. 2.5)

ВИСНОВКИ

Сучасні виклики вищої профільної дизайнерської освіти полягають у тому, що багато учбових приміщень не відповідають новітнім тенденціям і сучасним потребам в освіті. З одного боку, існують стандарти проектування, за якими будуються і адаптуються приміщення, що містять чіткі вимоги, які необхідно виконувати [4]. Натомість, ці стандарти часто розраховані на використання застарілого стандартного обладнання, яке не забезпечує достатню багатофункціональність і не враховує різноманіття процесів, що характерні для творчих дисциплін. Більш того, ці стандарти не включають чітких рекомендацій щодо художньо-естетичного оформлення навчальних приміщень і не враховують сучасні погляди на роль психологічних і педагогічних аспектів у навчальному процесі. Дослідження свідчить, що багато вищих навчальних закладів в Україні мають стандартні та однофункціональні типові навчальні приміщення [13].

Узагальнюючи результати дослідження, можна зазначити досягнення поставлених цілей та вирішення завдань, що дозволило нам:

- проаналізувати розвиток інтер'єрів різних світових навчальних закладів;
- визначити основні вимоги до оздоблення інтер'єру приміщень та ознайомитися із новітніми тенденціями в цьому напрямку;
- встановити ключові технологічні особливості проектування інтер'єрів;
- вивчити вплив дизайну інтер'єру на фізичний та психологічний стан людей;
- проаналізувати особливості формування інтер'єрів офісних приміщень у сучасних навчальних закладах;
- розробити проект оформлення інтер'єру адміністративної аудиторії № 204 корпусу художньо-графічного відділення факультету мистецтв.

Важливим аспектом дизайну інтер'єру у сфері освіти є забезпечення ефективності, результативності та економічності, включаючи всіх учасників навчального процесу — від учнів та студентів (включаючи осіб з інвалідністю) до викладачів [8]. Психологічні дослідження підтверджують, що якість

дизайну навчального простору має значний вплив на здоров'я і концентрацію уваги, що є критичними для успішного навчання.

Сучасне освітнє середовище включає принципи гнучкості та стабільності, екологічності та безпечності матеріалів, а також інклюзивного підходу до створення середовища для осіб з особливими потребами. Застосування цих принципів сприятиме підвищенню інтересу користувачів до навчання та глибшому зануренню в освітній процес, що є важливим для їхньої подальшої активної участі у формуванні навчального простору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адміністративні послуги (електронна адреса): <https://dnp.hsc.gov.ua/2021/12/01/tsifrovizatsiya-ta-kliyantooriyentovanist-osnovni-printsipi-nadannya-administrativnih-poslug/>.
2. Блок групи приміщень адміністрації (електронна адреса): https://tourlib.net/books_ukr/roglev05-4.htm.
3. Варіанти дизайну офісних приміщень (електронна адреса): <https://a-office.com.ua/uk/blog/dizajn-interer%D1%83-ofisnyh-pomeschenij/>
4. Внутрішній простір (електронна адреса): <http://www.student-works./bjd/532.html>.
5. Водолазська Т. В. Освітнє середовище як третій вчитель. Точка зору: наук. журн. Львів, 2018., С.10-12.
6. Вплив дизайну інтер'єру (електронна адреса): https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/49644/1/2020_20_%D0%A2%D0%9F%D0%94_%D0%92%D0%BF%D0%BB%D0%B8%D0%B2%20%D0%B4%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D0%B9%D0%BD%D1%83%20%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80.
7. Вплив дизайну інтер'єрів на стан та здоров'я учнів (електронна адреса): https://revolution.allbest.com/construction/01367946_0.html.
8. Державні стандарти (електронна адреса): http://profstandart.org.ua/upload/files/files/Reestr_osvitnih_standartiv/4190.K074.87-2014.pdf.
9. Дизайн інтер'єру (електронна адреса): <https://www.tarkett.ua/uk-UA/node/dizayn-nter-ru-shcho-ce-take-yak-pravilno-stvoriti-15389>
10. Законодавство. Про послуги: (електронна адреса): <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>.
11. Куцевич В. Еволюція формування об'єктів культури. Українська академія мистецтва: дослідницькі та методичні праці. Київ, 2007., С.248-260
12. Мотивуючий простір (електронна адреса): https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/407/NOP_Motivuyuchiy-prostir.pdf.

13. Нечепорчук А. “Проект Новий Освітній. Безбар’єрність” Інформаційний посібник, 2019. С. 64-93.
14. Олійник О.П., Гнатюк Л.Р., Чернявський В.Г. Основи дизайну інтер’єру: навч. посіб. К.: НАУ. 2011. 180 с.
15. Організація внутрішнього простору в засобах розміщення (електронна адреса): <http://www.student-works.com.ua/kursovi/bjd/841.html>.
16. Основи архітектурного планування (електронна адреса): <https://core.ac.uk/download/pdf/11330592.pdf>.
17. Основи дизайну інтер’єру (електронна адреса): <file:///D:/%D0%9E%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%20%D0%B4%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D0%B9%D0%BD%D1%83.pdf>.
18. Основи проектування інтер’єрів (електронна адреса): <http://name-facmyst.tnpu.edu.ua/wp-content/>.
19. Основні особливості формування офісних приміщень (електронна адреса): https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/14868/1/td_2019_N4_06.pdf.
20. Офіс, прозорий (електронна адреса): https://interdesign.com.ua/project/administrative_institutions/ofis_prozoriy-id31620.html.
21. Оформлення нових освітньо-навчальних закладів (електронна адреса) - <https://novyy/osvitnyjicentr/schoolnumber.ua>.
22. Оцінка впливу інтер’єру на психоемоційний стан, роботу та позитивний настрій учнів (електронна адреса) - <https://revolution.allbest.ru/pedagogics/01310626.html>.
23. Планування та дизайн (електронна адреса): <https://www.uzhnu.edu.ua/en/infocentre/get/38844>.
24. Приміщення адміністрації (електронна адреса): https://tourlib.net/books_ukr/roglev05-4.htm.
25. Принципи надання адміністративних послуг (електронна адреса): http://lib-net.com/content/10162_Principi_nadannya_administrativnih_poslyg.html#google_vignette.

26. Принципи організації внутрішнього простору (електронна адреса): https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/478462/mod_resource/content/1/.

27. Сучасні стилі дизайну інтер'єрів навчальних закладів (електронна адреса): <https://mauris-design.in.ua/styli-interyeru/>.

28. Тенденції в формленні навчальних закладів: (електронна адреса): <https://osvita.ua/school/65599/>.

29. Універсальний дизайн (електронна адреса): <https://rcpio.ipro.kubg.edu.ua/?p=2414>.

30. Шмельова О. Є. Засоби і прийоми дизайну інтер'єрів сучасного закладу вищої освіти мистецького спрямування: дис. філософії в галузі дизайну: 022. Київ, 2021. 291 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

Рис. 1.1

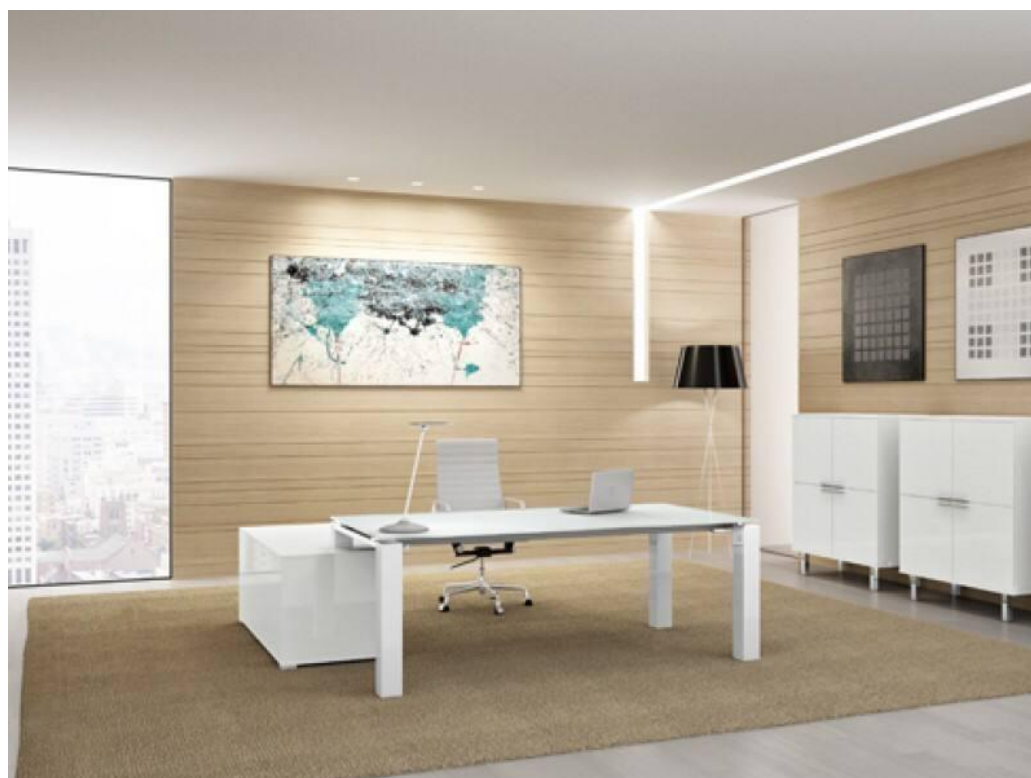

Рис 1.2

Рис 1.3

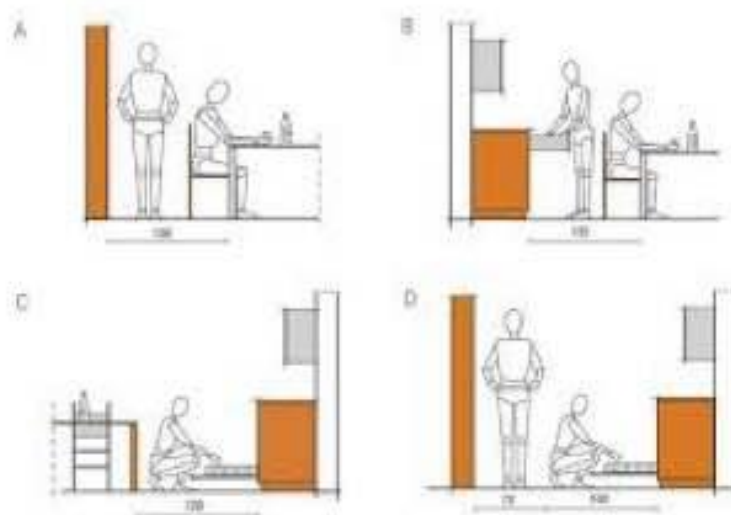

Рис 1.4

Рис 1.5

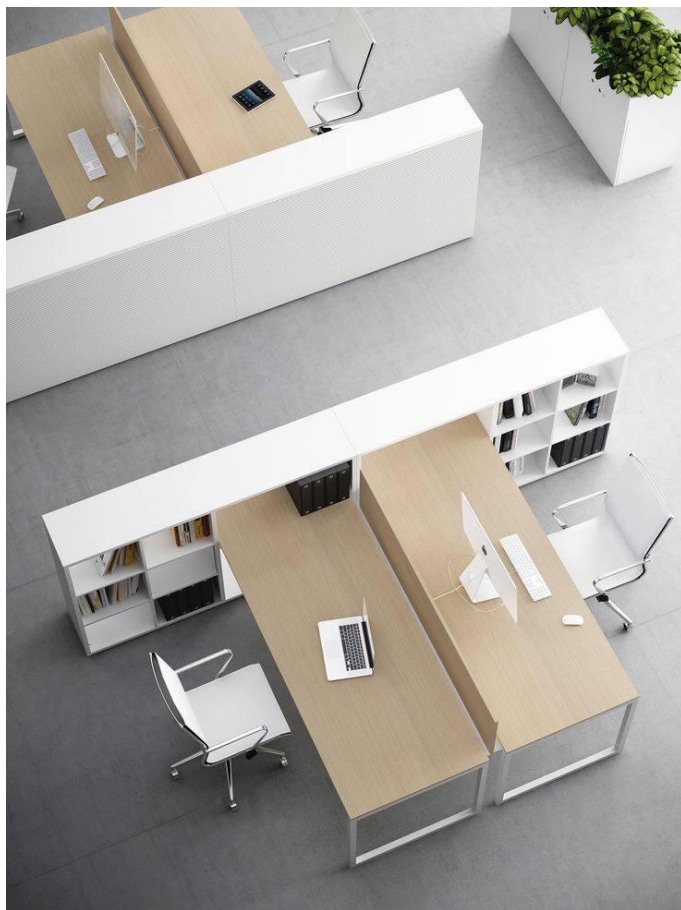

Рис 1.8

Рис 1.9

Рис. 1.10

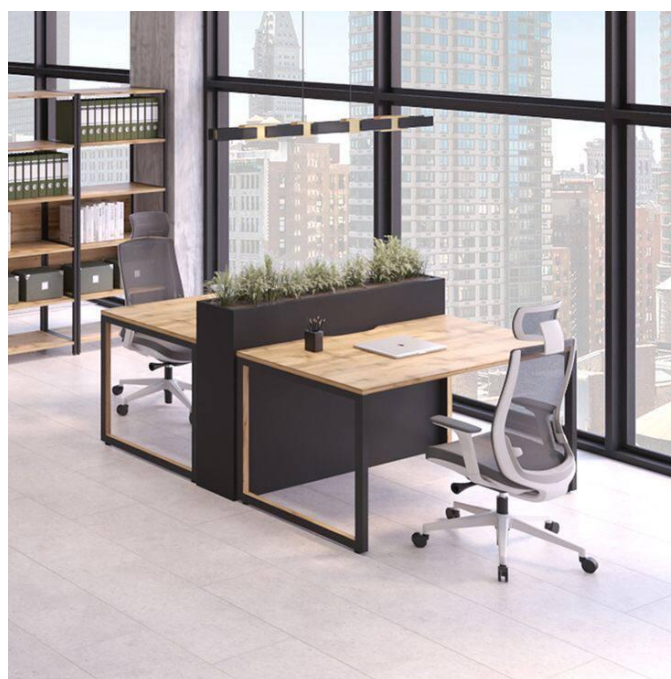

Рис. 1.11

Додаток Б

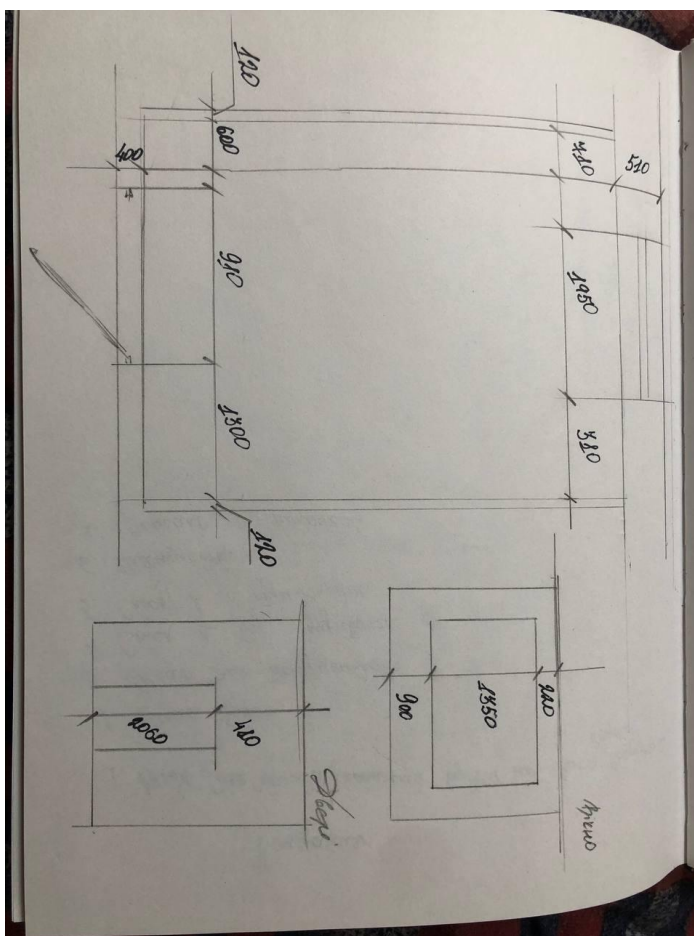

Рис. 2.1

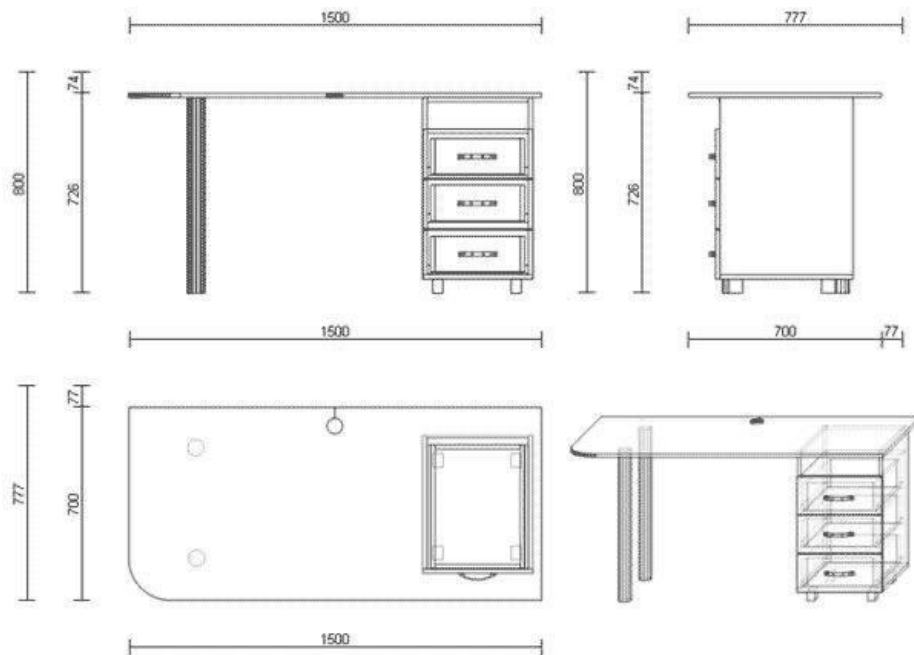

Рис. 2.2

Рис. 2.3

Рис. 2.4

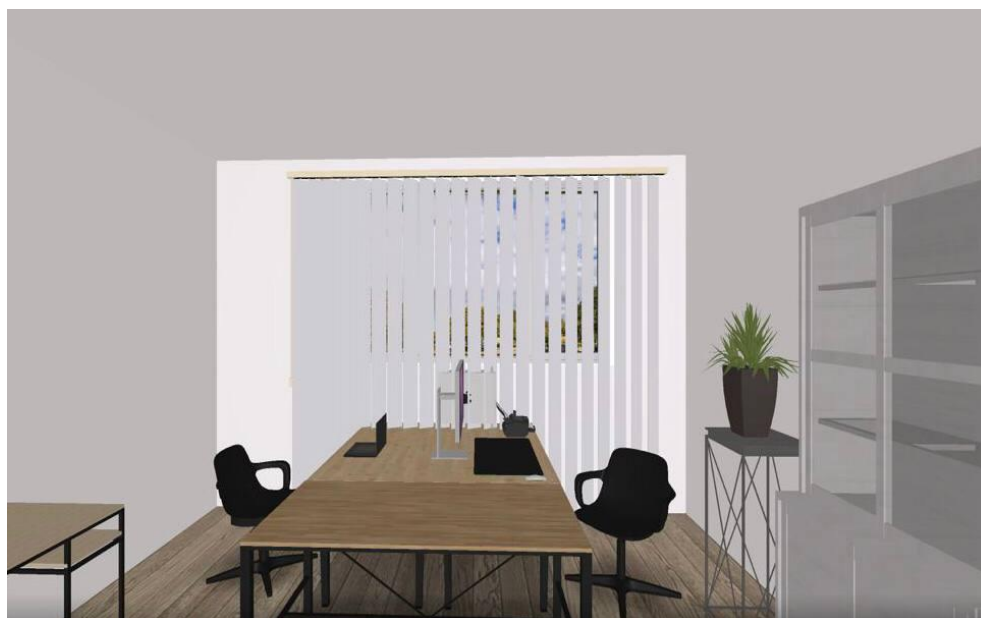

Рис. 2.5

Рис. 2.6

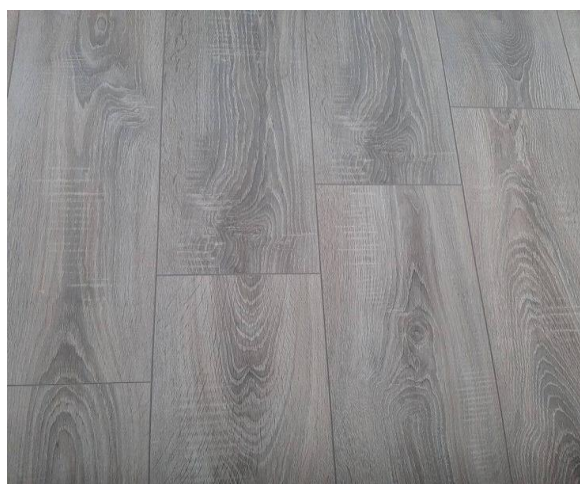

Рис. 2.7

Рис. 2.8

Рис. 2.9

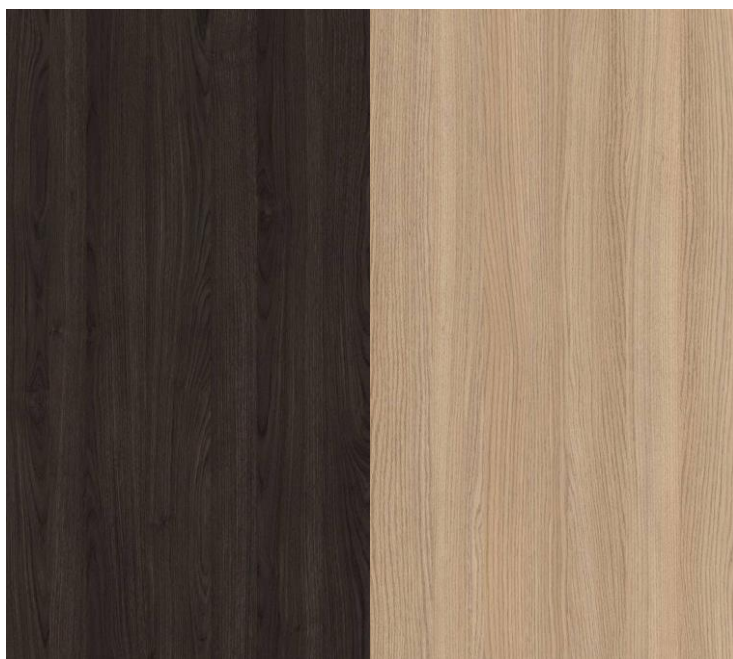

Рис. 2.10

Рис. 2.11

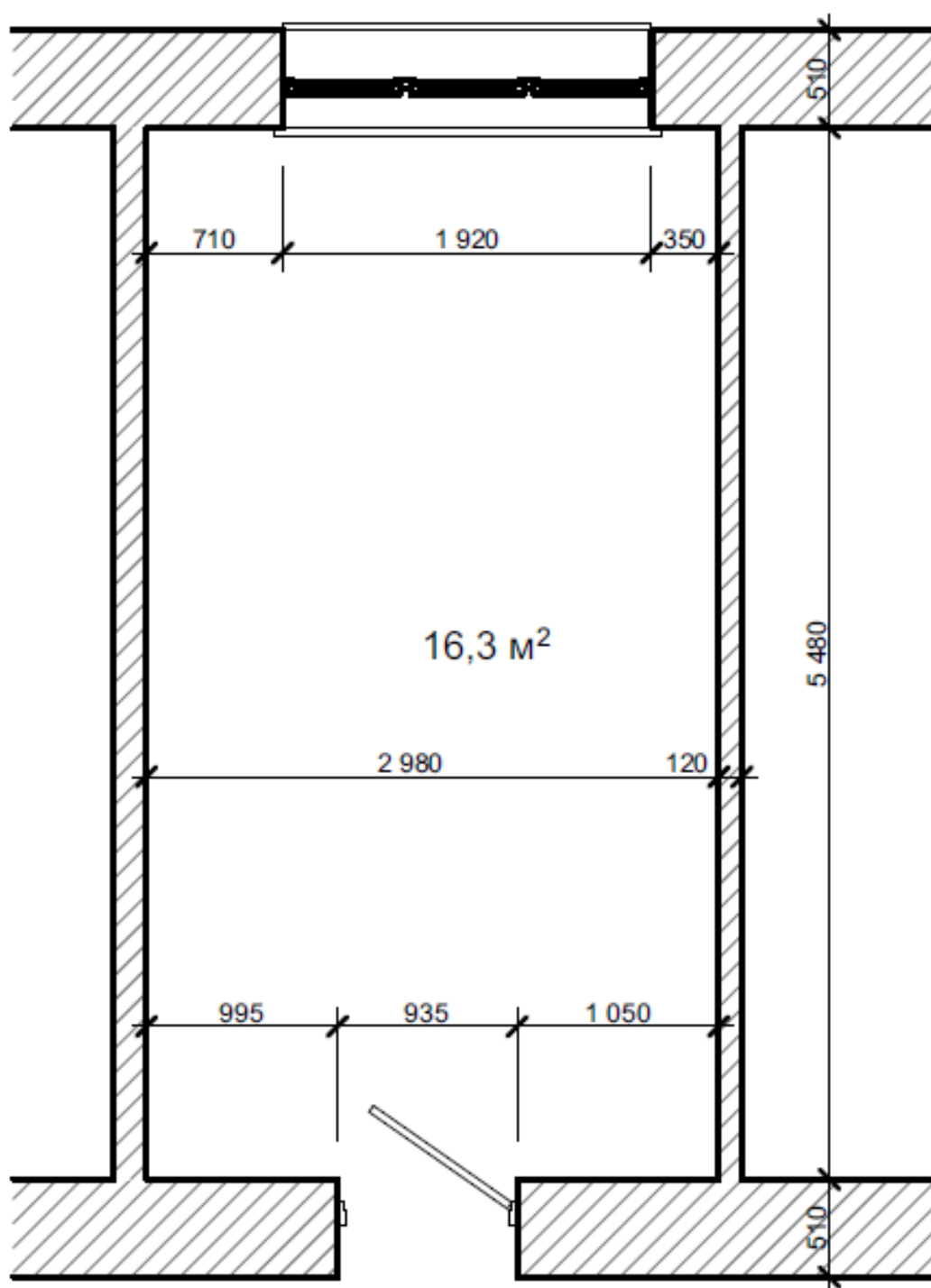

Рис. 2.12

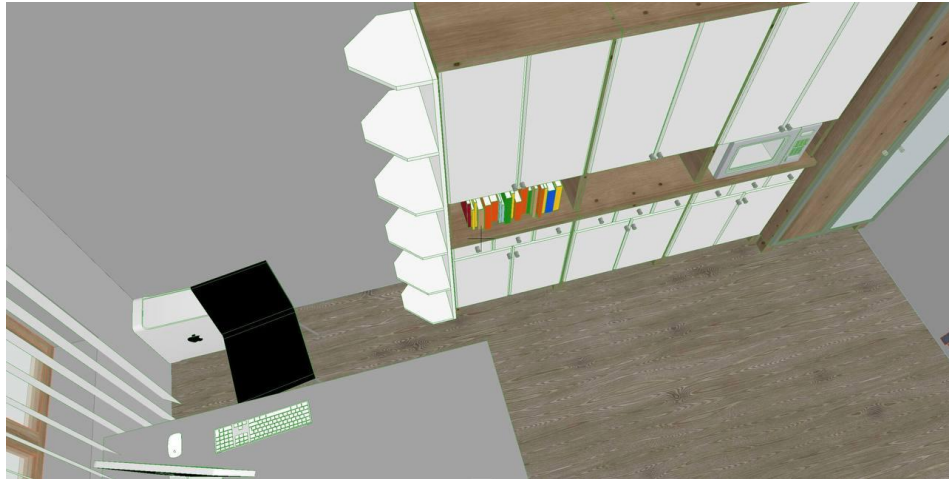

Рис. 2.13

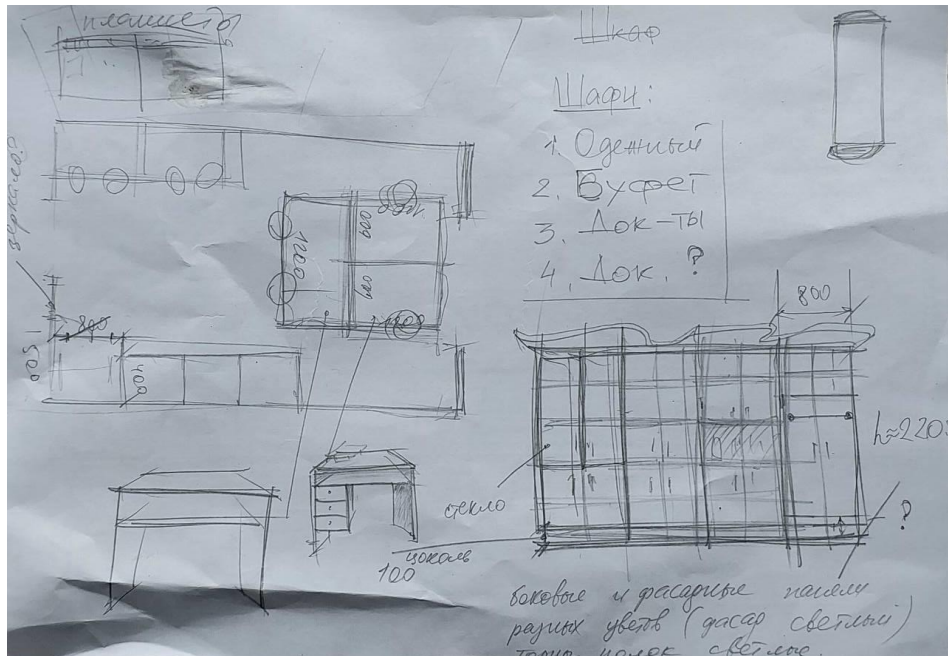

Рис. 2.14

Рис. 2.15

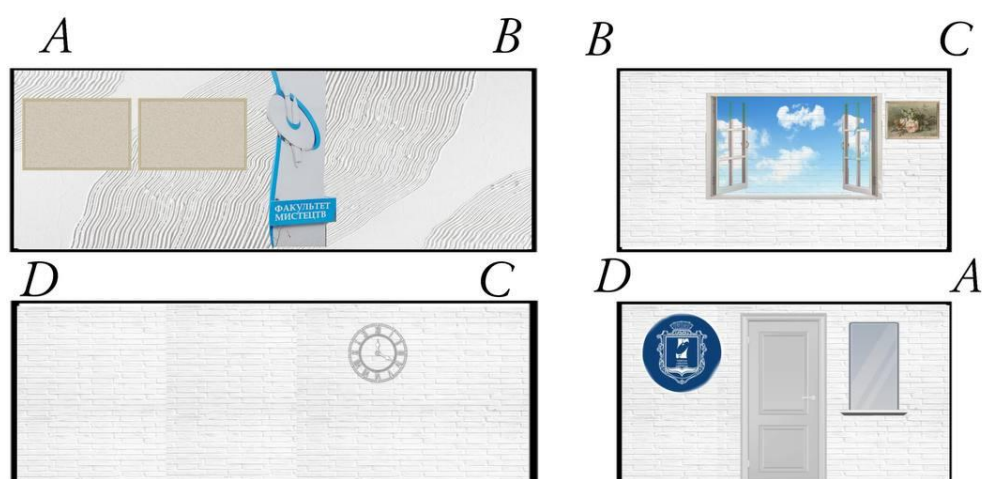

Рис. 2.16

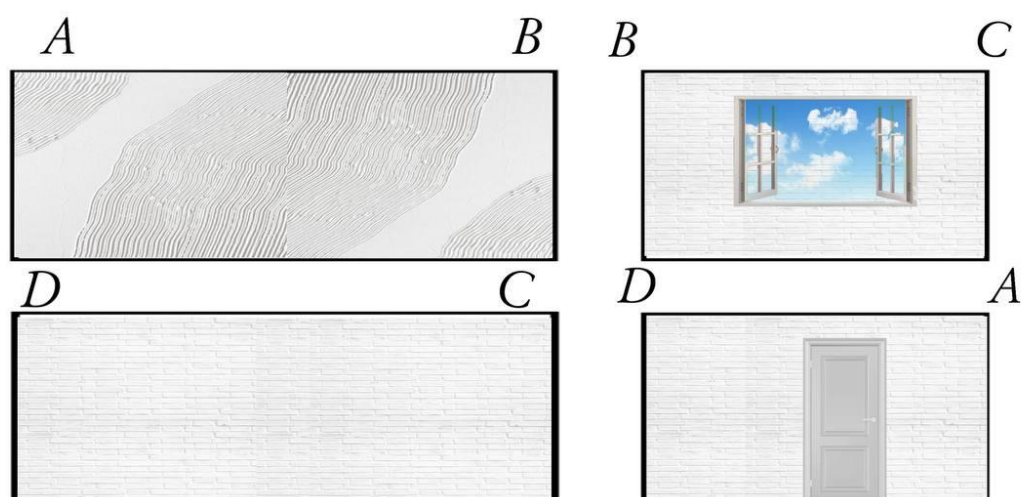

Рис. 2.17

Рис. 2.18

Рис. 2.19

Рис. 2.20

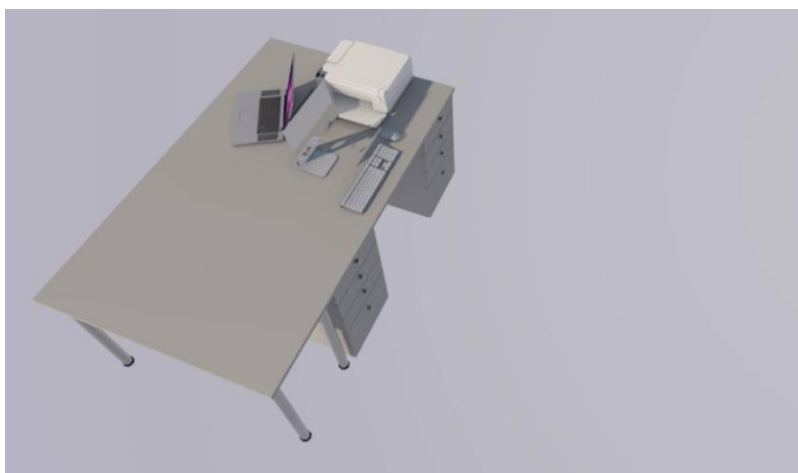

Рис. 2.21

Рис. 2.22

Рис. 2.23

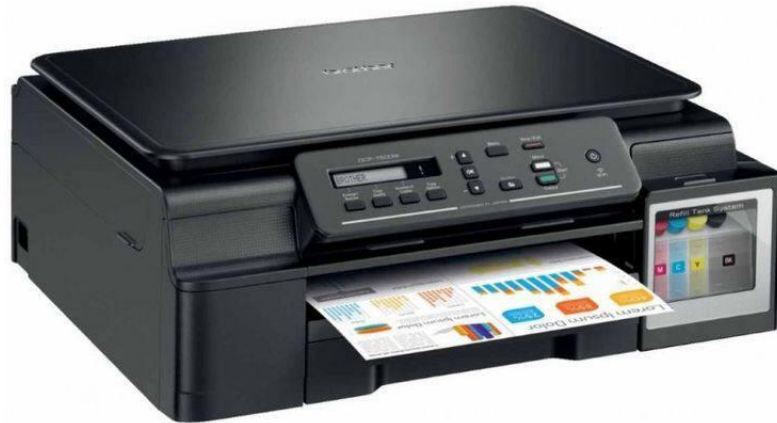

Рис. 2.24

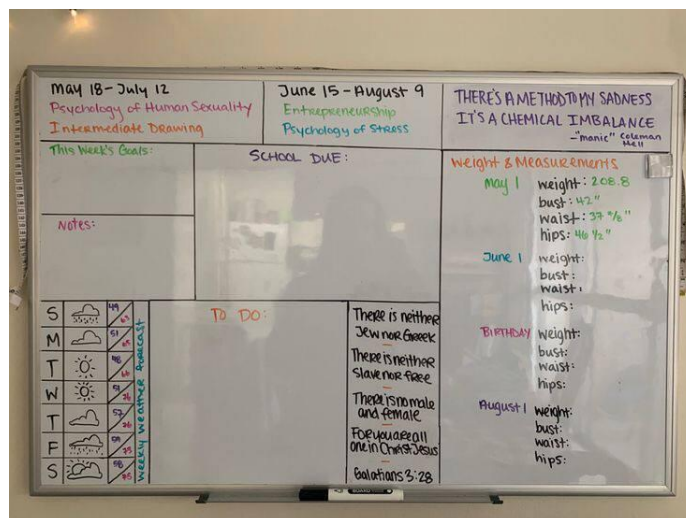

Рис. 2.25

Рис. 2.26

Рис. 2.27

Рис. 2.28

Рис. 2.29

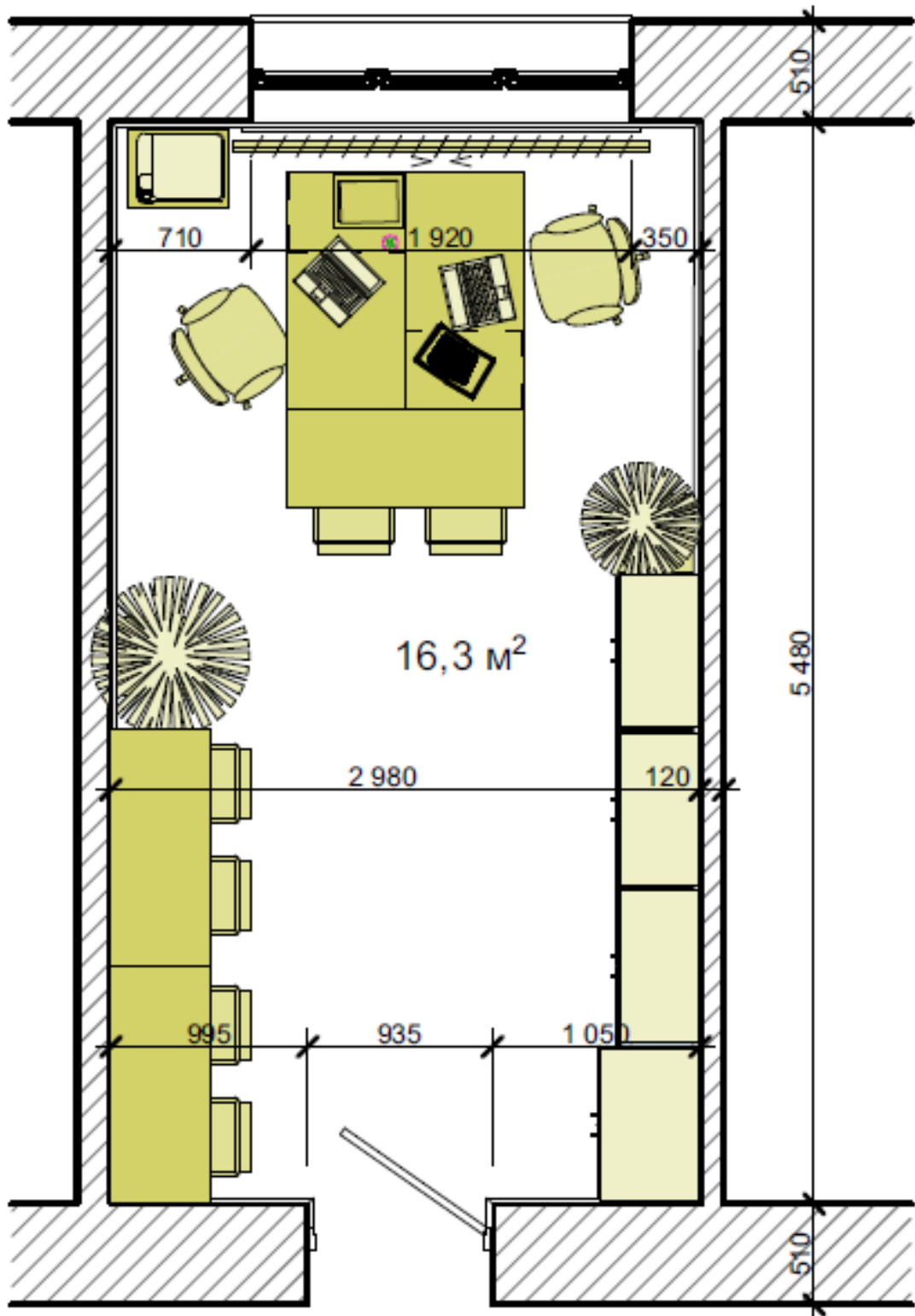

Рис. 2.30

Рис. 2.31

Рис. 2.32

Рис. 2.33

Рис. 2.34

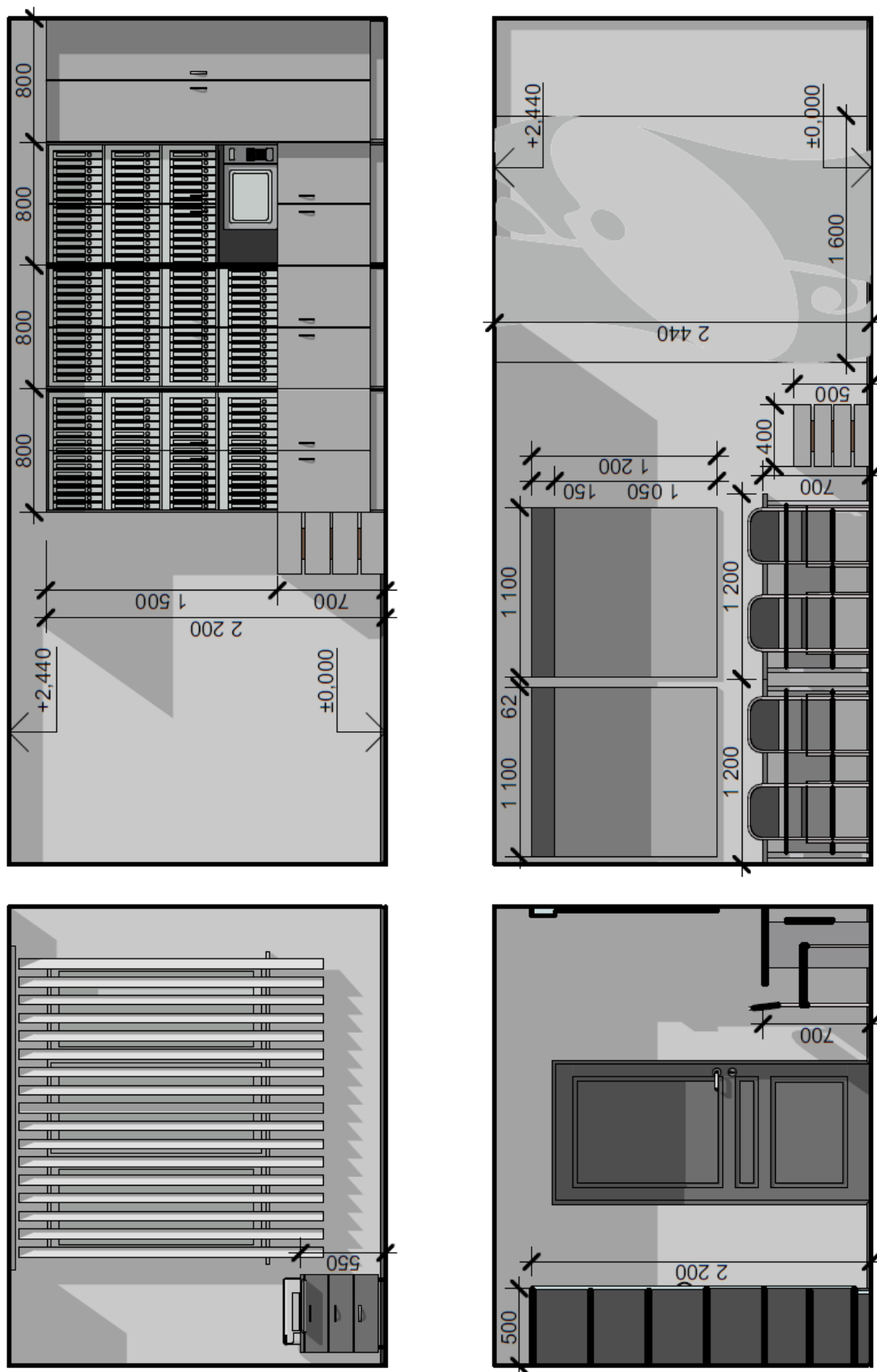

Рис. 2.35